

vurdering gives helt eller delvist medhold, vil den nye afgørelse have virkning fra tidspunktet for den første afgørelse. Det er ligeledes den første afgørelse, der lægges til grund ved opgørelsen af sagsbehandlingsfristerne på henholdsvis 1 og 2 år i § 31, stk. 1, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade. Genvurderingspligten sigter således ikke på sager, hvor der inden for ankefristen fremkommer væsentlige nye oplysninger, der kan begrunde genoptagelse efter de almindelige genoptagelsesregler i lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller efter almindelige forvaltningsretlige principper.

Tidsfrist for Arbejdsskadestyrelsens genvurdering af sagen samt videresendelse til Den Sociale Ankestyrelse fastsættes i bekendtgørelse. Genvurdering bør ske hurtigst muligt og senest inden 4 uger efter modtagelse af klagen. I tilfælde af, at Arbejdsskadestyrelsen ikke kan færdiggøre genvurderingen af sagen inden for tidsfristen på 4 uger, skal sagens parter have besked herom, og om hvornår genvurderingen kan forventes afsluttet. Overskridelse af tidsfristen kan eksempelvis begrundes i, at klageren indbringer en foreløbig klage og samtidig beder om udsættelse til at indsende en uddybende begrundelse for, hvorfor afgørelsen er behæftet med fejl. Herved er der overensstemmelse med tidsfristen for genvurdering inden for andre sociale lovområder. Genvurdering vil således meget hurtigt, set i relation til det nuværende ankesystem, give mulighed for at rette faktuelle og retlige fejl. En præcisering af tidsfristerne samt nærmere regler for behandling af klager forudsættes fastsat af socialministeren, hvorfor der i lovforslaget er indføjet bemyndigelse hertil, svarende til bestemmelsen i § 74 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Økonomiske konsekvenser

Forhøjelse af godtgørelsen for varigt mén

Den foreslåede forhøjelse af godtgørelsesniveauet for varigt mén og de foreslåede nedsættelsesregler på grund af alder vil indebære merudgifter til godtgørelser for varigt mén på ca. 80 millioner kr. årligt (1999 PL-niveau), når det nye erstatningsniveau er slået fuldt igennem. På baggrund af oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen vil det fulde niveau være nået ca. 8 år efter lovens ikrafttræden. At det fulde udgiftsniveau ikke nås tidligere skyldes, at forslaget alene får virkning for skader, der indtræder på ikrafttrædelsesdagen eller senere. Hertil kommer, at lovens regler om genoptagelse giver mulighed for, at sagerne kan genoptages, når de helbredsmæssige forhold ændrer sig.

Merudgifternes udvikling anslås som følger:

År 0: 2,5 mio. kr.

År 1: 24,0 mio. kr.

År 2: 51,7 mio. kr.

År 3: 64,1 mio. kr.

År 4: 71,6 mio. kr.

År 5: 76,3 mio. kr.

År 6: 78,7 mio. kr.

År 7: 80,0 mio. kr.

Merudgiftsniveauet på 80 millioner kr. årligt fordeles sig som det fremgår af nedenstående oversigt. Beregningerne er foretaget på grundlag af afgørelser truffet i arbejdsskadesager i 1999. En oversigt over afgørelser truffet i årene 1997-1999 viser, at stigningerne ligger i samme niveau set over denne årrække.

Staten: 8 mio. kr. (10,0 pct.)

Kommuner og amtskommuner: 15 mio. kr. (18,8 pct.)

Private arbejdsgivere: 57 mio. kr. (71,2 pct.)

Størsteparten af de beregnede årlige merudgifter, ca. 57 mio. kr., fordeles sig på de private arbejdsgivere.

Det bemærkes, at private forsikringsselskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring skal hensætte reserver til dækning af erstatningsudgifter i arbejdsskadesager allerede på anmeldelsestidspunktet.

For private forsikringsselskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring vil den fulde årlige merudgift derfor opstå allerede i det første år efter lovens ikrafttræden.

Merudgiften for staten skønnes at udgøre ca. 8 mio. kr. årligt. Merudgiften for staten følger af øgede udgifter for de statslige forsikringsenheder og øgede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring (AES), og merudgiften vil skulle afholdes under de enkelte ministeriers FL-konti. Udgiftsforøgelsen for amter og kommuner er beregnet under ét til ca. 15 mio. kr. årligt. Udgiftsforøgelsen for amter og kommuner sker i deres egenskab af arbejdsgivere. Forslaget skal forhandles med de kommunale parter. Forslaget vil kunne afstedkomme minimale merudgifter på de lovbundne konti under Finanslovens § 15 (udgifter til vaccinationsskade og tilskadekomme under forsøg på redning af menneskeliv).

Indførelse af en pligt til genvurdering

Indførelse af en genvurderingspligt skønnes at være udgiftsneutral for Socialministeriets område, men det vil resultere i besparelser for statslige forsikringsenheder, (amts-)kommunerne og private forsikringsselskaber i størrelsesordenen 3 mio. kr. årligt.

Det vurderes, at indførelse af en genvurderingspligt